

Arrest

nr. 148 792 van 30 juni 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 11 september 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 augustus 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. ROGIERS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoeker dient op 31 januari 2012 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 10 september 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

Tegen die beslissing dient de verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Op 20 september 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel- en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, een beslissing tot afgifte van een bevel om het

grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13 *quinquies*). Deze beslissing wordt aan de verzoeker, op zijn gekozen woonplaats, ter kennis gebracht per aangetekend schrijven van 23 september 2013.

Bij arrest nr. 117.406 van 21 januari 2014 bevestigt de Raad de beslissing van de commissaris-generaal en weigert hij aan de verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

De gemachtigde beslist op 28 januari 2014 dat aan de verzoeker een verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten wordt toegekend tot 7 februari 2014. Deze beslissing wordt aan de verzoeker, op zijn gekozen woonplaats, ter kennis gebracht per aangetekend schrijven van 29 januari 2014.

Op 27 juni 2014 dient de verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in bij toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

De gemachtigde verklaart deze aanvraag onontvankelijk bij beslissing van 7 augustus 2014.

Nog op 7 augustus 2014 beslist de gemachtigde nogmaals tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoeker, onder de vorm van een bijlage 13, ter kennis gebracht op 12 augustus 2014 en is als volgt gemotiveerd:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De heer die verklaart te heten:

*Naam, voornaam: H(...), O(...)
geboortedatum: (...)
geboorteplaats: (...)
nationaliteit: Soedan*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 0 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort dat voorzien is van een geldig visum.

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar [0] dagen verminderd omdat:

o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem betekend werd op 20.09.2013 en waarvoor hem op 28.01.2014 een toekenning van uitstel tot het verlaten van het grondgebied tot 07.02.2014 toegekend werd. “

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen werpt de verweerder de volgende exceptie van niet-ontvankelijkheid op:

“De verwerende partij merkt op dat het bevel om het grondgebied te verlaten gesteund werd op artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven : 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;”

Overeenkomstig voormelde bepaling moet de gemachtigde van de staatssecretaris in geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet een bevel geven het grondgebied te verlaten. Het betreft derhalve een gebonden bevoegdheid, die elke discretionaire appreciatie dienaangaande uitsluit.

Verzoeker betwist niet in het Rijk te verblijven zonder in het bezit te zijn van de door artikel 2 van de vreemdelingenwet vereiste documenten.

Een eventuele vernietiging van de thans bestreden beslissing kan hem dan ook geen voordeel opleveren. In voorkomend geval vermag de gemachtigde van de staatssecretaris niets anders dan in uitvoering van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet hem opnieuw een bevel te geven het grondgebied te verlaten.

Verzoeker maakt voorts geen schending aannemelijk van een hogere rechtsnorm. Hij werpt een schending op van artikel 8 EVRM, doch toont niet aan een gezinsleven te hebben in België. Voorts kan hij niet gevolgd worden als zou hij gedwongen worden teruggeleid naar Zuid-Soedan.

Bovendien betreft het in casu een herhaald bevel. Verzoeker dient nog steeds gevolg te geven aan bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker onder een bijlage 13quinquies van 20 september 2013.

Bij gebrek aan het rechtens vereiste belang is de vordering niet ontvankelijk.”

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat een verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

De Raad stelt vast dat de verweerder het belang van de verzoeker in vraag stelt op grond van twee onderscheiden vaststellingen. Enerzijds stelt de verweerder dat hij bij het opleggen van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten niet over enige discretionaire bevoegdheid beschikte,

zodat hij na een eventuele vernietiging van dit bevel niet anders kan doen dan opnieuw aan de verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren in toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet. Anderzijds geeft de verweerder aan dat het gaat om een herhaald bevel om het grondgebied te verlaten, waarbij concreet wordt gewezen op het gegeven dat jegens de verzoeker reeds op 20 september 2013 een bevel om het grondgebied te verlaten werd getroffen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt inderdaad dat aan de verzoeker reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werden afgegeven, dat thans definitief en uitvoerbaar is. Het betreft de beslissing van 20 september 2013 houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. Dit bevel werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op zijn gekozen woonplaats en zulks via aangetekend schrijven van 21 september 2013. Het voornoemde bevel werd uitvoerbaar toen verzoekers asielpcedure definitief werd afgesloten met 's Raad nr. 117.406 van 21 januari 2014 waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoeker werden geweigerd. Bij aangetekend schrijven van 29 januari 2014 werd de verzoeker ervan in kennis gesteld dat de termijn voor vrijwillig vertrek werd verlengd tot 7 februari 2014.

Zoals ook het geval is in het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, maakt het bevel van 20 september 2013 toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet en is het bovendien gemotiveerd door dezelfde feitelijke vaststellingen, met name dat de verzoeker in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de wettelijk vereiste documenten nu hij niet over een geldig paspoort en geldig visum beschikt.

Er zijn geen gegevens voorhanden waaruit zou blijken dat bij de Raad een beroep werd ingediend tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 20 september 2013 en de termijn om dat alsnog te doen is thans ruimschoots verstreken. Het voornoemde bevel is dus definitief en uitvoerbaar. De uitvoerbaarheid van dit bevel om het grondgebied te verlaten staat los van de uitvoerbaarheid van de thans bestreden beslissing, dit is het bevel van 7 augustus 2014. De verzoeker dient derhalve nog steeds het grondgebied van de Schengenstaten te verlaten en deze verplichting is nog steeds uitvoerbaar, ook indien het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten zou worden vernietigd.

De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten wijzigt de illegale verblijfssituatie van de verzoeker en de op hem rustende plicht tot het verlaten van het grondgebied niet. Het onderhavige beroep tegen dit bevel kan voor de verzoeker dan ook geen nuttig effect sorteren nu dit niet kan verhinderen dat de verzoeker de termijn voor vertrek die werd gegeven naar aanleiding van het bevel om het grondgebied te verlaten van 20 september 2013 heeft overschreden zodat de verweerder ten allen tijde kan overgaan tot de tenuitvoerlegging ervan (cf. RvS 2 oktober 2003, nr. 123.774, RvS 11 mei 2005, nr. 144.319).

De vraag rijst dan ook of de verzoeker uit een eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten nog wel een rechtstreeks voordeel kan halen.

De Raad stelt vast dat de verzoeker in het verzoekschrift het volgende stelt in verband met zijn procesbelang:

“Gelet op het feit dat de bestreden beslissing de rechtstoestand van verzoeker op ingrijpende wijze wijzigt aangezien hij hierdoor het land dient te verlaten.

Dat verzoeker hierbij van het door artikel 39/56 lid 1 Vreemdelingenwet vereiste belang en/of benadeling doet blijken, vooral omdat de verzoeker rechtstreeks en persoonlijk wat zijn rechtstoestand betreft door de aangevochten beslissing wordt geraakt. (punt 2.1.4. in R.v.St. (14e k.) nr. 97.206, 28 juni 2001 <http://www.raadvst-consetat.be> (12 maart 2002); , J. dr. jeun. 2004 (samenvatting), afl. 231, 39; R.W. 2002-03, afl. 2, 63 en <http://www.rwe.be> (26 september 2002); T. Vreemd. 2001, 344.)

Derhalve heeft verzoeker alle belang bij de schorsing en de vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten.”

Uit hetgeen voorafgaat blijkt evenwel dat de verzoeker reeds gevolg dient te geven aan het definitieve en uitvoerbare bevel om het grondgebied te verlaten van 20 september 2013, waarbij de termijn voor vrijwillig vertrek reeds geruime tijd voor het treffen van de thans bestreden beslissing was overschreden. Er blijkt dan ook niet dat het thans bestreden bevel de rechtstoestand van de verzoeker heeft gewijzigd.

De Raad benadrukt dat het de verzoeker, wanneer er twijfel rijst omtrent zijn belang, toekomt alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Waar ter terechtzitting nochtans werd gewezen op de door de verweerder opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid, stelt de Raad vast dat de verzoeker er zich toe beperkt te verwijzen naar het verzoekschrift. De verzoeker laat zodoende na om toe te lichten welk nuttig effect hij, gelet op de omstandigheid dat er jegens hem reeds een definitief en uitvoerbaar bevel werd getroffen, met de huidige vordering kan bekomen. Het grievend karakter van bestreden beslissing volstaat niet om het rechtens vereiste belang aan te tonen, er moet tevens worden aangetoond dat de nietigverklaring een nuttig effect kan sorteren.

Bij gebrek aan enige concrete toelichting ter zake, kan de Raad in de gegeven omstandigheden bijgevolg enkel vaststellen dat de verzoeker geen blijk geeft van het rechtens vereiste belang (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

De exceptie dient te worden aangenomen.

Het beroep is onontvankelijk wegens gebrek aan het rechtens vereiste belang.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. L. VANDEKERKHOVE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. VANDEKERKHOVE

C. DE GROOTE